

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 25. januar 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1300201
Dok nr.: 1132311

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 9. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 251 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 251:

"Ministeren bedes oplyse, hvilke udgifter der vil være forbundet med at indføre erstatning til forældre, hvis barn dør efter anerkendt lægefejl? Samtidig bedes ministeren oplyse, hvilke udgifter der er forbundet med den nuværende ordning, hvor forældre ofte kun får tilkendt erstatning til dækning af begravelsesudgifter, når de mister deres barn som følge af en lægefejl."

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne slå fast, at der efter lov om klage- og erstatningsloven (KEL) ikke kun ydes erstatning ved "lægefejl", men også hvor behandlingen ikke har levet op til den standard, som den erfarne specialist ville have handlet efter. Det er således lettere at få erstatning efter KEL end efter danske rets almindelige erstatningsregler, hvor der som hovedregel skal foreligge fejl (culpa).

Dansk erstatningsret bygger på det princip, at der som hovedregel kun kan kræves erstatning for økonomisk skade, typisk for varigt mén, tab af erhvervs-evne og for tab af forsørger.

Forældre til børn, der dør, lider som hovedregel ikke økonomisk skade og får derfor ofte kun erstatning til dækning af begravelsesudgifter.

Det kan jeg godt forstå kan være svært for forældre at forstå og ikke mindst acceptere. Især når man kan få forsørgertabserstatning efter at have mistet en ægtefælle eller samlever. Men omvendt er det også vigtigt at holde fast i, at de to situationer er meget forskellige. Ægtefællen eller samleveren mister et væsentligt økonomisk bidrag i sit fremtidige liv. Det er ikke tilfældet for forældre, der mister et barn.

Det er derfor heller ikke muligt at opgøre, hvilke udgifter der vil være forbundet med at indføre erstatning til forældre, hvis barn dør som følge af behandling i sundhedsvæsenet, der ikke levede op til erfaren specialist-standard.

Jeg har anmodet Patientforsikringen om en opgørelse over tilkendte erstatninger i perioden 2007 til 2011 til dækning af begravelsesudgifter til forældre, der har mistet et barn som følge af behandling i sundhedsvæsenet.

Patientforsikringen har i den anledning bl.a. oplyst, at KEL i § 24, stk. 2, indeholder en såkaldt minimumsgrænse på 10.000. Reglen indebærer, at der kun kan ydes erstatning, hvis erstatningskravet overstiger 10.000 kr.

Reglen betyder, at Patientforsikringen afviser alle erstatningssager, hvor erstatningskravet er på 10.000 kr. eller derunder, og Patientforsikringen afviser i videst mulig omfang sagerne uden realitetsbehandling, da sagerne ikke er omfattet af KEL.

I langt de fleste tilfælde vil der derfor i sager om erstatning under 10.000 kr. ikke blive taget stilling til ansvarsgrundlaget.

I erstatningssager vedrørende børn, der dør som følge af behandling i sundhedsvæsenet, vil begravelsesudgifterne ofte ikke overstige 10.000 kr., typisk fordi forældrene har valgt en lille, meget privat begravelse. Dette gælder navnlig, når der er tale om nyfødte børn.

I Patientforsikringens database er der en gruppe sager, der hedder "afviste sager, hvor erstatningskravet ikke overstiger 10.000 kr." I denne gruppe er der, jf. ovenfor, sager om børn, der er døde som følge af behandling i sundhedsvæsenet, men det er ikke muligt at udskille disse sager, da det vil kræve en manuel gennemgang af alle de afviste sager.

Patientforsikringen har på den baggrund oplyst, at tilkendte erstatninger i perioden 2007 til 2011 til dækning af begravelsesudgifter til forældre, der har mistet et barn (under 16 år) som følge af behandling i sundhedsvæsenet udgjorde et samlet beløb 497.359 kr. fordelt på 31 sager (henholdsvis 2, 4, 4, 9 og 12 sager). Beregningen er foretaget på grundlag af afsluttede sager i perioden.

Endelig har Patientforsikringen oplyst, at erstatningen opgøres efter reglerne i erstatningsansvarsloven. Erstatningsansvarsloven er en generel lov, som gælder for stort set al personskadeerstatning i Danmark med erstatning efter arbejdsskadesikringsloven som den væsentligste undtagelse.

Således udmåles erstatningen til forældre, der har mistet et barn som følge af behandling i sundhedsvæsenet, der ikke levede op til erfaren specialiststandard, og til et forældrepar, der har mistet et barn i trafikken eller ved manglende opsyn i børnehaven, på samme måde og med samme beløb.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mie Saabye